

Asztalos Attila Iván

Sziasztok srácok!

Nekem szuper hetem volt, nagyon felszabadult voltam végig.

MEGJÖTT A CAJON!!! Végre valahára.

Még kompenzációs csomagot is kaptam ami miatt késett, szóval így elégedett vagyok.

Ezen kívül, íme a hetem, napokra bontva (nekem is sokkal könnyebb így összefoglalni a dolgokat, megpróbálok a lényegre koncentrálni):

Vasárnap este jókis gitáros mise volt, ami amúgy minden héten van, és arra szoktam járni, cajonok. Kicsi templom, családias légkör. A mise végén most először volt olyan, mióta zenei szolgálatban veszek részt miséken, hogy a végén kaptunk egy nagy tapsot.

Általában ha valakit templomban/misén megtapsolnak egy régi jó barátommal mindig felfele mutogatunk, ezzel utalva arra, hogy menjen fel Istennek a taps. És akkor, abban a pillanatban úgy meglepődtem, hogy szinte reflexből, a megszokott módon elkezdtem felfele mutogatni az

oltár mellől. 🙏

Azóta sem tudtam eldönteni, hogy ez most félreérthető volt e bármilyen szempontból, vagy értették e a hívek, hogy ezzel mit akartam jelezni. Erről szívesen meghallgatnám a véleményeteket.

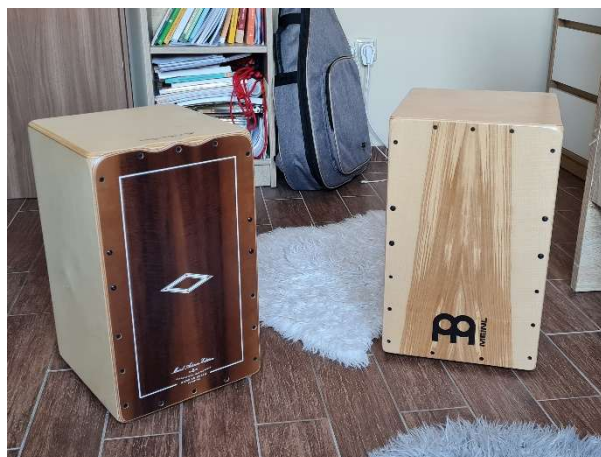
Hétfő hosszú egyetemi nap, szokásos parádés online óra (amin most sokkal hamarabb vége lett az indított videónak mint tervezte a tanár és csak ott ültünk csendben 30percet. Amikor észrevette csak közölte, hogy vége a videónak, viszont látásra) 🙈

Kedden bejelentették, hogy jövőhéten zh szóval tanulok mint a güzü (Számvitel II.).

Illetve aznap vettem át eme csodás hangszert, ami teljesen bearanyozta a napomat. (Képen bal oldali)

Szerdán este közim volt, amin nagyon jó csapatépítő játékot játszottunk:

Az a lényege hogy egy ember becsukja a szemét a többiek kiválasztanak egy számot 1-10-ig. A kiválasztott ember pedig mindenkinek ad egy témát, és abban a

témában kell mondani valamit ami neked egy 1-10-es skálán annyi. (Pl: 9-es a szám, az embernek adott téma pedig napszak, szóval én azt mondanám, hogy késő délután, mert az nekem egy 1-10-es skálán 9). Ez a kedvenc ismerkedős/csapatépítő játék

Csütörtökön edzésem volt meg egy 7-es matekos gyerkőc, akinek van valami kis betegsége, de nincs papírja, szóval pontosan nem tudom mi, de valami gyenge autizmus lehet (annyira nem értek hozzá).

És a kissrác nagyon figyelemzavaros, de elképesztően szerethető, nagyon szeretek vele foglalkozni. Mindig hoz valami amit megmutat, most például rubikkockával flexelt, hogy gyorsan ki tudja rakni. Ő mindig feldob, és nagyon jó kedvem lesz az óra után.

Pénteken azaz ma, nagyon izgi napom volt, zongorán voltam meg edzeni, mindkettő nagyon jól sikerült. Tudnék erről is még mesélni, de nem sokban hasonlítana az eddigiekhez, szóval ettől most megkíméllek titeket. 😊

Remélem nektek is szép hetetek volt, várom már, hogy elolvashassam amiket írtatok.

Üdvözlettel, Ati

Feczkó Csongor

Kedves Vértéződő Társaim!

Sajnos a múlt héten megfeledkeztem a heti levél írásáról, ezért jelen írásomban számolnék be arról is. Ezúton is elnézésteket kérem, kissé elhavazódtam, de ez nem mentség.

A múlt hetem átlagosan telt tanulással, TDK írással. Állandó időhiánnyal küzdök, mert viszonylag magas óraszámom van ebben a félévben, de erre a hétre már viszonylag sikerült kikapasztalnom, hogy mire érdemes bejárni, s mi az, ami otthon pótolható, vagy többet ér, ha egyénileg tanulom meg. Vasárnap a BEM Táncegyüttessel felléptünk a 2025-ös Néptáncantológián az Operettszínházban. Ez rendkívül nagy lehetőséget jelentett, hiszen ezen az elmúlt év legjobb 10-12 félprofi – amatőr együtteseinek koreográfiáit válogatják be. Ennek megfelelően a múlt hét viszonylag intenzív felkészüléssel telt, de szerencsére ez meghozta a gyümölcsét. Szombat este volt még egy ifjúsági bál itt a szaléziaknál, ezen a másnap fényében viszonylag visszafogottan vettem részt, ennek ellenére élveztem az estét.

Ez a hét az egyetemem tekintve szintén átlagosan telt. Görögkatolikus lévén, számomra hétfőn indult a nagybőjt, nehezen, de fokozatosan talán sikerülget erre ráhangolódnom. Ez segített is picit megállni a mindennapos rohanásban. Ma reggel óta viszont áll a bál mind az egyetemen, mind otthon, ugyanis 50 év után újra felbukkant hazánkban a ragadós száj- és körömfájás, ami röviden nagyon rossz dolog, kérődző állományokat kell miatta felszámolni. Mivel édesapám is kérődzőkkel foglalkozó állatorvos, otthon is felforgat mindent ez a dolog, az egyetemi haszonállatos körről nem is beszélve.

Az elmúlt hetek rohanásai, monoton tanulása és világiassága után úgy érzem, nagy szükségem van az előttünk álló hétvégére, nagyon várom már, hogy újfent együtt legyünk, s elkezdődjön az első alkalom.

Üdv.:

Csongor

Kelt Budapesten, 2025 III. 7.

Gyimóthy Bálint

Sziasztok!

Nekem most nagyon gyorsan eltelt ez a hét. Nehéz visszaemlékezni hogy melyik nap pontosan mi történt.

Ami talán a legfontosabb, hogy a hét elején megkaptam a hírt: nem fognak átvenni a járműfejlesztő területre. Ez nagyon rosszul érintett, mert márcsak 3 hét van hátra a szerződésemből, és nem fair hogy ilyen későn hoztak döntést. Sajnos az Audin belül minden más területen létszám stopp van, de ha valahova még lenne esélyem is bekerülni, ez a 3 hét nem elég arra hogy bármi is elintéződjön. Egy szóval hoppon maradtam.

De semmi vész, elkeztem latolgatni a lehetőségeimet, és úgy döntöttem hogy nem vágom magam hanyatt emiatt. A héten regisztráltam is profession.hu-ra, csináltam egy olyan önéletrajzot hogy csak na, és elkeztem beadni a jelentésem egy csomó céghez.

Szóval összességében bizakodó vagyok, és izgatott is, mert hosszú idő óta fogalmam sincs hogy mi lesz velem pár hónap múlva.

Ma hazajöttem a családomhoz, hogy együtt legyünk kicsit, és várom már a holnapi találkozást veletek.

Addig is mindenkinek paksi,

Bálint

Husznai Albert

Kedves Vértézösök!

Elég mozgalmas hetem volt, de összességében remekül telt. Sokat tanultam egy pénteki vizsga miatt, egy napot dolgoztam Édesapámmal, és közben jutott azért idő társasozásra, táncházra és olyan beszélgetésekre, amik már régóta esedékesek voltak. Éppen csináltam egy kilencedet a hivatásommal kapcsolatban, és most újra megtapasztalom az ima erejét, úgy érzem, hogy felkavarodott kicsit egy állóvíz az életemben ennek kapcsán.

Isten áldjon Titeket!

Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem mindenkinek jól telt a hete! Velem a következők történtek:

Múlt hét vasárnap nem igazán csináltam semmit, bár kellett volna, elfolyt a napom.

Hétfőn volt egy ZHm, kifejezetten rosszul sikerült, de nem tudok sok mindent kezdeni vele. Este édesapámnak segítettem eljutni a vonattól a nővéremékhez ahol aludt, pár nappal előtte leesett a fáról, úgyhogy nehezen mozgott, kedden repült Tajvanra látogatóba egy ottani barátjához.

Kedden legalább elégedett tudtam lenni magammal, főleg egy szerdai ZHra készültem egyetem után, kihagytam a szokásos kosarazást is miatta.

Szerdán hosszú napom volt, nyolctól ötig egyetem, közben egy ZH (ez nem lett rossz), utána pedig egy beadandó házit kellett befejeznem éjfélig, ami épphogy csak sikerült. Utána még elmentem egyet futni a Népligetbe.

Csütörtökön nem volt sok minden, egy órára mentem be, utána két egyetemi barátommal elmentünk enni, délután még egy jegyzőkönyvet írtam meg.

Ma, pénteken, csak egy előadásra mentem be, utána itt voltam a koliban és nem csináltam semmi produktívat szándékaim ellenére.

Kíváncsian várom, hogy nektek hogy telt a hetetek!

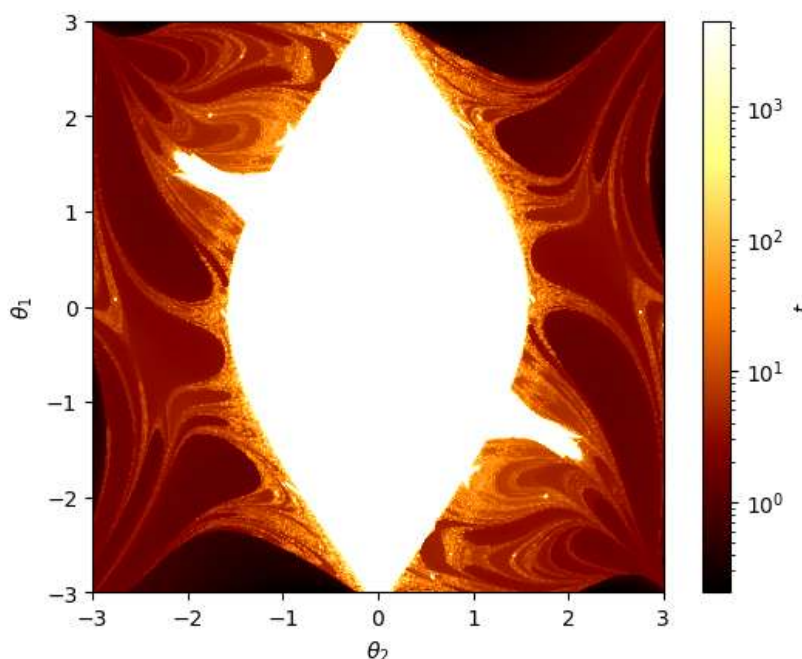
Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

A hétvégén és hétfőn a hőkös munkák mellett sikerült végre befejezni a korábbi levelemben még homályos/pontatlan ábrát a kettős inga, kezdeti paraméter függésről kemény ~ 1684 pernyi futási idő alatt. Az ábra egészen jól sikerült szerintem, más mérések eredményeivel is összeegyeztethető, és egészen lenyűgöző.

A hét maradékában további cikkeket olvastam el a szakdolgozatom témájában, vettem hőkös pénzből méhviaszt eseményünkre, és sikerült megszerveznünk a Gólyatábor helyszínét.

Sajnos a kiskutyánk nagyon beteg lett a hét folyamán, és mára nagyon leromlott az állapota, pedig csak 9 éves, és ez meglehetősen rányomta a bélyegét a hangulatomra, melynek hatására sokat imádkoztam tegnap este az egészségéért.

Egyébként kíváncsian várom a hétvégét a KH-n, hogy mivel készültek vezetőink, találkozást veletek, no meg kőbivel.:)

Üdv,

Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Előző hétvégén síeléskor írtam a levelet, most onnan folytatom.

Vasárnap a pályarendszer másik részén síeltünk, ez még sokkal jobb volt az előző napi pályáknál, nagyon élveztem. A végén mondjuk volt egy nagyobb esésem, a következő napokban meglehetősen fáj a két részem. Délután aztán indultunk haza, jó hosszú út volt de azért csak hazaértünk az este. Itthon tesómék épp indultak fel Budapestre, úgyhogy

összeszedtem magamat és indultam is velük tovább. Ott aludtam a budapesti lakásban, ahonnan reggel mentem be Gödöllőre.

Egyik nap voltam futni. Térdem még nagyon kicsit fáj, sajnos közben is éreztem. Voltak korábban próbálkozásaim futással, de ez a térdfájás mindig közbejött egy idő után. Most vettem egy drága cipőt is mert mondták, hogy azon is sok múlhat, hát nem tudom remélem jobb lesz majd. Nem nagy fájásról van szó amúgy, kb nem is zavaró, csak az a baj, hogy nyilván ha ilyenkor nem pihentetem akkor egyre rosszabb lesz, emiatt meg mindig ki kell esnem a lendületből, azzal, hogy pár hétig nem megyek el futni.

Most sok időt töltök egy könyvvel, Dr. Edith Eva Eger-től a Döntést olvasom. Auschwitz-i túlélő volt és igazából ebben a könyvben az életét meséli el, a fiatal éveit, a fogságot, aztán pedig, hogy az évtizedek alatt, hogy tudta feldolgozni a traumát. Kedden volt egy főzési kísérletem, fű hát nem volt egy szép munka. Krumplifőzeléket meg fasírtot akartam csinálni de kicsit így érzésből készítettem úgyhogy már ilyen kotyvasztás volt inkább és sajnos elég nagy mennyiség készült belőle, úgyhogy mire elfogyott már határozottan volt bennem egy undor, de azért kidobni csak nem akartam, az kudarc lett volna.

Szerdán premonstreiekhez mentem misére, jó volt ott összefutni azzal a néhány kollégistával, akik járnak misére. Csütörtök estémet, megint a győriekkel töltöm, egyik lány kézi meccsét néztük meg, aztán városban mászkáltunk meg beültünk egy helyre ahol billiárdoztunk is. Aztán barátomnál Döménél aludtam, beszélgettünk kb 5-ig. Nagyon jó volt ez az este, mondhatni értékes. Pénteken persze későn keltem olyan sok minden nem is történt, de délután pl. voltam fent a MOL-toronyban, nagyon megéri felmenni. 2000 forint, de jobb ott a kilátás mint a Gellért-hegyen, mert nem takarnak a fák.

Na nem sokára találkozunk, egészen várom, addig is sziasztok!

Szabó Jónás

Kedves Vértelők!

Úgy döntöttem, most igyekszem kicsit bővebben leírni mi történt velem.

Kedden voltam a Csak Egyet alapítványnál, jelentkeztem önkéntesnek, hétfőn megyek majd először.

Szerdán voltam operában, hatalmas élmény volt! Egyetemen keresztül ráadásul ingyen jegyem volt, Macbethet hallgattam/néztem, remekül éreztem magam.

Domával kétszer is találkoztam a héten, egyszer Kenézzel is véletlenül összefutottam, örültem neki. Nem adott Kőbit. Akinél van, ne felejtse el kaját hozni szombaton.

Egy hónap múlva megyek maratont futni, úgyhogy igyekszem rákapcsolni az edzésekre, minél többet futkározni, de emelett a kondiba is eljáróatok, ma pl. Domával voltunk.

A héten nem voltam állatkertben, szóval jövő héten mindenképpen megyek. Prágában viszont még találtam egy nutriát, ami a Moldvában élt, és evett zellert a kezemből.

Nemsokára látjuk egymást, addig sziasztok!

Jónás

Szilika Doma

Kedves Vértézősök!

Mozgalmas hét van mögöttem. Bár ez múlt héten történt, de nagy ívet adott ennek a hétnek, ezért leírom: szombaton Élesztő utótalálkozót tartottunk. Nagyon jó volt találkozni ezzel a vidám csapattal! Nagyon feldobtak engem és segítettek amikor nehéz volt az élet. Ebben az örömben és új reményben kezdődött el a hét. Hétfőn egy barátom születésnapját ünnepeltük meg, aki Hollandiában lakik. Kedden este Táncházat rendeztünk a koliban, élő zenével. Már hagyományá vált ez a program és mindig nagyon jó. Most fánkot is sütöttünk a résztvevőknek. Szerdán hosszú és nagyon fárasztó napom volt, este pedig a hamvazószerdai misére menet megfáztam. Sajnos ez a megfázás csütörtök délutánra nagyon rossz lett, ma pedig kiderült, hogy igazából mandulagyulladás kaptam. Az orvos azt mondta, mivel még mindig fertőző, így nem mehetek el a Vértézőre. Nagyon rossz, hogy még egy alkalmat ki kell hagynak veletek. Lélekben, és lehet, hogy online is viszont veletek leszek! Jakab javaslatára küldök nektek egy képet magamról, hogy legalább az arcomat megismerjétek.

Nagyon szép, növekedésben gazdag hétvégét kívánok nektek!
Barátsággal,

Doma

Csermák Péter atya

Elmaradt a múlt heti levelem is, így most 2 hétről írok

Feb 21-23 hétvégén sokat segítettem otthon. Szüleim be szeretnének költözni Keszthelyre, nagyszüleim lakásába és ott kellett lomtalanítani. Sok munka volt, de megérte, amikor láttam,

hogy édesapám mennyire örül neki, hogy haladnak a dolgok! Jó volt otthon lenni velük. Néha sikerül jókat beszélgetni is...

Vasárnap este jöttek a bérnálózkodók a KH-ra. Havonta egy alkalom van most nekik, 36-an vannak a Szt. Imréből és a SZt. Margitból. Szép az, ahogy összeáll a csapat. Most én tartottam nekik előadást a bűnről meg a lelkiismeretről, meg az értéknégyzetről. Egyszer majd nektek is mesélek róla :)

24-28-közi napok a Tükörképzésről szóltak. 2 osztály jött kedden Óbudavárra a Szent Benedek iskolából (Corvin negyed mellett). Ilyen még nem volt, hogy két osztály jött egyszerre. Ez dupla annyi kísért is jelentett, meg a logisztikát is megbonyolította. Ezért Radnai Kingával már hétfőn sok mindent előkészítettünk és lementünk este Óbira. Ezek a Tükörképzések egyszerre nagyon fárasztóak és szépek. A visszajelző levelekben mindenki tudott valamit írni, amit magával visz, amiben fejlődött/megerősödött. Számomra két csúcspontja volt a hétnek. Az egyik a közös mise a két osztállyal, akik bár nem voltak annyira vallásosak (pl. csak 5-en áldoztak), mégis nagyon szépek élték meg a közös éneklést és a békét és egységet a mise alatt. Nagyon szeretek így misézni, amikor a Jóisten úgy odateszi magát :) (persze mindig odateszi magát, de néha engedi, hogy érezzük is, és az olyan szép!). A másik a vers volt, amit egyik lány írt a tükörképzésről: Tükör előtt állok csendben, Lelkemből a gondok lebben. Ki vagyok én, s merre tartok? Válaszokat bennem hallok. Lélegzetem lassan mérem, Fényét újraélem, Sebek, álmok, régi átok, Mit egy arcban visszajátszok. Elfogadom amit hallok. Lelkem tisztul általatok. Tükörképem rámtekint, Béke száll a lelkemig.

Nagyon megérintett, hogy pont azt öntötte versbe, amit mi a Tükörképzéssel el szeretnénk érn: hogy a fiatal belenéz egy képzeletbeli tükörbe, és örül annak amit lát, jobban el tudja magát fogadni és Isten segít neki ebben!

Pénteken visszaértem a TK-ről és rögtön az ÉLesztŐ vezetőségével volt találkozóm. Nagyon szép megélni velük a közösséget, hogy ez az intenzív szolgálat mennyire egy szív-közösséggé is tett bennünket. Végül hajnali 1-kor nem bírtam már tovább és ott kellett hogy hagyjam őket.

Másnap volt az ÉlesztŐs utótalálkozó, amire 15-en jöttek el, a fele azoknak, akik Zalaegerszegen voltak. Nagyon szép volt velük is a kezdő mise, mert mindenki mondott megint pár dolgot, amiért hálás az ÉlesztŐ kapcsán. Jó ezeket kimondani, és hallgatni is! Aztán mise után még folytattuk a mesélést, hogy kinél hogy ment tovább az ÉlesztŐ a saját életében. Ez is nagyon szép volt! A találkozó után rögtön Győrbe mentem, ahol az MSKF (tudatlanabbak kedvéért: Magyar Schönstatti Középiskolás Fiúmozgalom) vezetőivel találkoztam. 4-en voltunk és beszélgettünk, játszottunk, volt kis "továbbképzés" is a szabadság témájában. A lényeg a csapatépítés volt. Onnan mentem aztán tovább Bécsbe a közösségi találkozómra a 3 Schönstatt-atyával. Ott azért mondtam, hogy szükségem van alvásra és ők ezt mindig megértik. Jó ez a közösség. Meg lehet nekik mesélni... Hétfőn a sok beszélgetés után (folytattuk a témát a "szeretet tanulásáról") elmentünk a Duna szigetre sétálni. Szép volt ott a napsütésben mozogni, beszélgetni... - vicces volt az viszont amikor odafelé a metrón egy fiatal ember felajánlotta nekem az ülőhelyét. No ilyen most volt életemben először és nagyon kellett nevetnem... :-)

Kedden egy (nagyon) korai vonattal visszajöttem BP-re, mert kiderült, hogy Édesapámat pont aznap 10-re viszik orvoshoz. Így én is 10-re már a Szt. János kórházban voltam. Szegény szüleim nagyon izgulnak. Ott derült ki, hogy jövő héten szerdán fogják apát operálni. Talán nem lesz gond semmivel, de az ember azért aggódik. Én is. Délutánra aztán egyik beszélgetés

érte a másikat. Összesen 7 volt este 10-ig. Személyes megbeszélések és mozgalmi tervezések. Nagyon produktívnak éreztem magam. És szép volt időt tölteni sok fiatalal egyenként is!

Hamvazószerdán 8-tól a Szt. Imrében tartottam először misét a 5-6 évfolyamnak. Ezt szeretem. Olyan családias. Mindig éneklek az eukarisztikus imát is, és ők élvezik. Olyan bensőséges. Aztán az Oázisban voltam. Egy középkori válsággal küzdő férfi jár most hozzám, akivel úton vagyunk az önbizalmának a megtalálásához. Érdekes, mert ezelőtt kevés középkorú emberrel volt dolgom, mert ugye én mindig az ifjúsággal foglalkozom. De hát így tanul az ember...

Utána az EWTN-hez mentem. 45 perces anyagot vettek fel velem. Meséltem életemről, hivatásomról, fiúmozgalomról, Tükörképzésről és Élesztőről. Igazából szerettem volna jobban felkészülni rá, de nem tudtam. Ilyen lett. Remélem nem lesz nagyon gáz... Majd egyik pénteken jön ki az "Igehirdetők" kategóriában.

Utána rohantam a Batthyányi térre, ahol a Máltai Szeretetszolgálat munkatársainak tartottam hamvazószerdai misét, de azért én voltam a kántor is, így vittem a gitárt is meg a hangszórót is... Este még segítettem a hamvazásban a szent Imrében is, aztán Kiss Ádámmal beszélgettünk a jövőről. Ez is egy rendkívül hosszú nap volt.

Csütörtökön a legérdekesebb a máltai munkatársaknak tartott lelki 3 óra volt. "Éled az álmod?" címmel tartottam interaktív, elcsöndesedős és csoportidővel változatossá tett alkalmat. Sok jó visszajelzést kaptam. Este az MKK-ban voltunk 4-en és az Élesztőről meséltünk a sok egyetemistának. Adja Isten, hogy lett valami hatása is!

Utána vonatra ültem és lementem a Bory-várba szaunázni meg aludni. Péntek 2-re felértem, mert akkor misét tartottam egyik Szt. Imrés osztálynak. Megmelengette szívemet, amikor azért adtak hálát, hogy Péter atya dalai milyen jók :) Utána jött a középiskolás fiúcsoportunk, akikkel megint jó volt időt eltölteni...

Schrődl Ákos

Szabó Jakab

Hali!

Kissé fáradtan, de zöldteától nagyon kellemesen élénk fejjel írok nektek. Nagyon szeretem a teát, főleg a különböző szálás fekete- és zöldteákat, úgyhogy ne hagyjátok, hogy sokat beszéljek róluk. Ez most egy vietnámi zöld, amit az imént találtam tök olcsón (550ft 100g!!) a sarki kínainál. Meglepően hamar, és rendkívül kellemesen felüdített így péntek este.

Érdekes hetem volt. Nem nagyon bírtam eleget aludni, folyton álmosak éreztem magam minden délután. Jó, hétfőn még egy kicsit a hajnalig nyúló felszolgálat is nyögtem, de amúgy főleg a tavaszra tudom fogni. A hétfőben és a kedden két közös dolog volt: aludtam délután is, és misére is tudtam menni. Szeretem a hétköznapi miséket, főleg a KH-n, de mostanában kicsit ritkábban jött össze, hogy el tudjak menni. Gyónni menni is szerettem volna a hét folyamán, de sajnos soha nem akkor jutott az eszembe, amikor nyílt volna rá lehetőségem. Szóval majd jövő héten kérjétek számon rajtam!

Csütörtökön voltam gyógytornásznál, emlékeim szerint földi pályafutásom során először. Már odabiciklizni ebben a hihetetlen napfényben, ami van mostanában, hihetetlenül jó volt, és a foglalkozás is jól sikerült. Szanaszét nyomogatta a bokámat, ami eléggé fáj, de legalább használt. Kaptam néhány edzőgyakorlatot, amit jó lenne minden nap, vagy minél

rendszeresebben csinálni; ma még nem sikerült, de mindenképpen szeretném még beiktatni a napba!

Az is kiderült, hogy borzasztó módon elment a kondim, ami talán érthető, hiszen kb öt hete nem mozogtam már rendszeresen. Szóval ez a nagybőjt nekem kicsit a testem karbantartásáról is szól majd, aminek egyenlőre nagyon örülök. A rendszeresség nem az erősségem, úgyhogy ebből a szempontból szellemi kihívást is jelent a napi edzés.

Munka: szerdán volt megint szexped a Petőben, amin leginkább megfigyelőként vettem részt, de úgy volt, hogy ma a tettek mezejére is lépek, de kollégám sajnos megbetegedett, így ez a jövő hétre marad. Lesz új kollégiumi rend a bentlakóknak, amiben több az önállóság: kicsit szkeptikus vagyok, mert a célkitűzés ugyan jó, de... tartok tőle, hogy meg fog bukni a lényeg az idősebb kollégákon. Remélem, nem lesz igazam.

Zárásképpen: a mai hajnali imán hatan is voltunk, ami csodálatos! Nagyon megmelengette a szívemet, rég nem voltunk ekkora létszámban.

Jó olvasni rólatok, tőletek!

Jakab